

Kära vänner,

Gå med mig till Jes 31:1-9

¹Ve dem som drar i väg ner till Egypten för att få hjälp.

De förlitar sig på hästar och förtröstar på vagnar, därför att de är många, och på ryttare, därför att mängden är stor. De vänder inte sin blick till Israels Helige och frågar inte efter HERREN.

²Men också han är vis, och låter olyckan komma.

Han tar inte tillbaka sina ord. Han reser sig upp mot de ondas hus och mot hjälp från ogärningsmän.

³Ty egyptierna är människor och inte Gud, deras hästar är kött och inte ande. HERREN skall räcka ut sin hand, och hjälparen skall vackla och den hjälpte falla, båda skall tillsammans förgås.

⁴Ty så har HERREN sagt till mig: Liksom ett lejon ryter, ett ungt lejon över sitt rov när många herdor samlas emot det, och inte skräms av herdarnas rop eller fruktar för deras oväsen, så skall HERREN Sebaot fara ner för att strida på Sions berg och uppe på dess höjd.

⁵Som fågeln breder ut sina vingar, så skall HERREN Sebaot beskydda Jerusalem. Han skall beskydda och hjälpa, skona och rädda.

⁶Vänd om till honom som ni så djupt har avfallit ifrån, ni Israels barn.

⁷Ty på den dagen skall var och en kasta bort sina avgudar av silver och sina avgudar av guld, som era händer har gjort åt er till synd.

⁸Assur skall falla, men inte genom en mans svärd. Ett svärd som inte är en människas skall förtära honom. Han skall fly för svärd, och hans unga män skall bli slavar.

⁹Hans klippa skall förgås av skräck, och hans furstar skall förfärade fly för baneret. Så säger HERREN, han som har sin eld på Sion och sin ugn i Jerusalem.

[Bön]

- Vad tänker du på när du hör en text som denna och speciellt vers 6 som jag kommer att använda som titel på denna predikan:

V.6 Vänd om till honom som ni så djupt har avfallit ifrån.

- Vad är din reaktion när du hör ett uttalande som detta och att Gud går emot avgudadyrkan?

Tänker du, å nej inte en sån predikan igen, där jag får ifrågasätta mig själv och det sätt jag lever?

- En predikan där jag får känna mig obekvämt och känner mig träffad.

Eller du kanske tänker. Ok, ännu en predikan om omvändelse för dom som inte har kommit till tro?

- Låt mig berätta vad jag tänker när jag hör en text som denna. Jag känner en börda över min egen synd och behovet av omvändelse.

Jag kan identifiera mig med Israel och känner hur jag dagligen kämpar med samma synd som dom hade.

- Vad var då deras synd liksom synden jag kämpar med? Det var att man inte förtröstade tillräckligt på Herren.

I Jesaja bok så har vi fått se hur Israel och Juda hotades av en invasion av det assyriska riket.

- Istället för att söka hjälp i Herren och fullt förtrösta på honom att han kunde rädda folket så sökte man räddning i andra herrar genom att ingå allianser med fienden.

När vi kommer in i händelsernas centrum i kap 31-32 så har Juda ingått ett förbund med Egypten, det land som man en gång hade varit slavar i och blivit räddad ifrån.

- Man sätter sig på nytt under den herre som man varit slav under.

Israels synd här var att hon inte förtröstade på Herren utan satte sin förtröstan till Egypten för att bli räddad.

- Här så känner jag själv igen mig och jag tror många av er med mig. Att när du får möta svårigheter och problem att du försöker bära dem själv istället för att lämna över dem till Herren.

Min fru och även Omid har många gånger förmanat mig. Du måste släppa den där situationen eller svårigheten och lämna den i Herrens hand.

- Det hjälper inte hur mycket du grubblar eller oroar dig. Lämna det till Herren och förlita dig på honom.

Precis på samma sätt var det med Israel. Dom försökte själva lösa sina problem vilket visade att de saknade förtröstan på Gud.

- Jag tror många av er likt mig kämpar på detta område med den här formen av avgudadyrkan. Du kanske har svårt att släppa en svår situation och lägga den i Herrens hand.

Det kanske är problem i en relation eller det kanske är en sjukdom eller svaghet som du brottas med och likt mig i din egen kraft försöker att lösa det.

- Det är i denna situation som Jesajas budskap om omvändelse blir högaktuellt för oss idag.

Att vi måste fly bort från våra avgudar som vi förtröstar på och vända oss till Gud som den ände som kan rädda oss.

- Jag har valt att dela in denna predikan i 3 delar:

1. Omvändelsens vädjan: Vänd om från avgudarna till Gud (kap 31:1-9)
2. Omvändelsens frukt: Rättfärdighetens rike (kap 32:1-8)
3. Omvändelsens väg: Från tuktan till andeutgjutelse (kap 32:9-20)

Låt oss börja med att se på omvändelsens vädjan: att vända om från avgudarna till Gud.

- I kapitelet innan som vi talade om för två veckor sedan så läste vi den underbara versen i Jes 30:18.

¹⁸Därför väntar HERREN på att få visa er nåd, därför är han upphöjd för att visa er barmhärtighet. Ty HERREN är en domens Gud. Saliga är alla som väntar på honom.

- Herren väntade på att få visa folket nåd och barmhärtighet och så är det med oss idag.

Men som vi lyfte fram så fanns ett villkor och det är omvändelse. Detta gäller både för icke kristna och för kristna.

- För dig som icke kristen så för att du ska kunna bli motagare av Guds nåd och barmhärtighet så måste du släppa taget om den synd som du håller fast vid samtidigt som du tror att Jesus dog och uppstod för dig.

Att han tog ditt straff så att du ska kunna gå fri från helvetet och till en underbar relation med Gud.

- I den stunden du utan att förtrösta på dina gärningar omvänder dig och tror så blir du motagare av Guds nåd och kärlek.

För dig som kristen så säger Paulus i Rom 5:2 att genom honom (alltså Jesus) har vi också genom tron tillträde till denna nåd i vilken vi står.

- Problemet är när vi har syndat eller kommer på oss själva med någon avgud som får komma i vägen i vår relation med Gud.

Då hindrar detta oss från att ta emot Guds nåd i våra liv. Detta betyder inte att Bibeln ger oss ett villkor att vi genom våra gärningar måste förtjäna att få ta emot den nåd som Gud väntar på att visa oss i våra liv.

- Men likväl som för den icke kristne så har vi här ett villkor för att Gud ska kunna visa oss nåd och det är att vi omvänder oss till honom.

Varje gång vi har syndat så får vi i bekännelse och ånger komma till Gud och ta emot hans nåd.

- Låt oss då gå till vår text och se på omvändelsen vädjan: vänd om från avgudarna till Gud.

För det första så låt oss i v.1-3 se hur avgudarna inte kan frälsa.

¹Ve dem som drar i väg ner till Egypten för att få hjälp.

De förlitar sig på hästar och förtröstar på vagnar, därför att de är många, och på ryttare, därför att mängden är stor. De vänder inte sin blick till Israels Helige och frågar inte efter HERREN.

- Här så har vi det femte av 6st verop som beskrivs i kap 28-35 där Jesaja uttrycker ve över folket om de inte omvänder sig men å andra sidan lovar han välsignelse om de i ödmjukhet vänder sig till Gud.

Här så uttrycks ett verop till Juda eftersom de vänder sig till Egypten för att få hjälp från det assyriska hotet istället för att vända sig till Herren.

- Detta är det sista veropet som är riktat mot Juda i Jesaja bok. Det sjätte veropet i kap 33 riktar sig mot fienden Assyrien.

Här i Jes 31:1 så gör Juda och kung Hiskia precis vad Gud hade förbjudit dem att göra. Han hade sagt i sitt ord till kungarna i 5 Mos 17:16:

- **...han (alltså kungen) får inte skaffa sig många hästar och inte sända sitt folk tillbaka till Egypten för att skaffa många hästar, för HERREN har sagt till er: "Ni skall aldrig mer vända tillbaka denna väg."**

Folkets förhållande till Gud skulle vara som Ps 20:8 säger: **Andra förlitar sig på vagnar och hästar, men vi berömmar oss av HERRENS, vår Guds, namn.**

- Men nu så hade de brutit mot vad Gud hade sagt och genom detta så visade de sin otro.

Ray Ortlund poängterar väl Judas problem: Det stora hotet för Juda var inte att Assyrien hotade att invadera. Det stora hotet för Juda var hennes otro på Gud.

- Det var inte det att Juda inte trodde att Gud existerade. Det var att de förlitade och förtröstade på Egyptens hästar och vagnar som hade fått bli till en avgud.

Dom vände inte sin blick till Israels helige och rådfrågade honom. Det stora problemet var avsaknaden av förtröstan och beroende av Herren.

- Och det är det här som många gånger är vårt problem som kristna, när vi lever våra liv oberoende av Gud och när vi förtröstar på något annat än honom.

Om Juda satte sitt hopp till hästar och vagnar som hade fått bli till en avgud för dem. Vad är det du sätter ditt hopp till?

- För många av oss så tror jag att vi själva har fått bli till avgudar i våra egna liv där vår förtröstan går till oss själva istället för på Gud.

Du kanske likt Juda inte förnekar Guds existens och tror på honom men om din verkliga förtröstan står till dig själv och inte till Herren så är du en avgudadyrkare.

- Många gånger så är oro ett uttryck för denna avgud. Att vi inte vill släppa det vi bekymrar oss över i Guds hand utan att vi tror att det hjälper om vi oroar oss.

Med detta menar jag inte att vi ska vara passiva. Och som den så kallade Keswick teologin undervisar: "Let go and let God," "släpp taget och låt Gud." Om du t.ex. är i behov av pengar så är det inte fel att ta ett jobb, men det är fel att råna en bank.

- Du kan arbeta och förtrösta på Gud på samma gång. Men du kan inte råna en bank och samtidigt förtrösta på Herren.

Våra avgudar, det vi ersätter Gud med kan inte frälsa. Det är det Gud här visar för Juda och det är det han vill visa för dig och mig.

- I v.2-3 så sätts Gud i kontrast till Egypten som hade fått bli till en avgud. Gud han är vis och låter olyckan komma. Han tar inte tillbaks sina ord och reser sig upp mot de onda.

I v.3 så lyfter Jesaja fram att även om folket förströade på Egypten som om det vore en sann gud så är hon inte en Gud.

- Egypterna är människor och inte Gud. Deras hästar är kött och inte ande.

Detta står i motsats till vad Jesus säger i Joh 4:24 att Gud är ande. Gud har ingen kropp eller kött, han är annorlunda. Det är därför han till skillnad från Egypten förmår att frälsa.

- Samtidigt så är det sant att Ordet blev kött och bodde bland oss då Gud, sonen blev människa för att rädda oss från vår synd.

Följden av att förtrösta på Egypten blev i slutet på v.3 att både hjälparen (alltså Egypten) och den hjälpte (Juda kom att falla) och förgås.

- Samma princip gäller våra avgudar. Dom leder till fördärv och kan inte frälsa oss.

Allt det som du eller jag förtröstar på istället för Gud är förgängligt och om vi fortsätter att hålla fast vid det kommer att leda till fördärv.

- Det kanske är din egen förmåga, ditt bankkonto, din oro, vad helst som får ta Guds plats.

Allt det vi flyr till istället för Gud kommer att förgås.

Men däremot så har vi en mäktig Gud som kan frälsa i v.4-9. I v.4-5 så beskrivs han som ett lejon och en fågel.

- Likt ett ungt lejon som ryter över sitt rov så kommer Herren Sebaot, härskarornas herre som betyder att han är herre över sina arméer att fara ner för att strida på Sions berg mot hans folks fiender.

Och likt en fågel flyger över sitt bo så kommer Herren att beskydda Jerusalem.

- Precis som det finns fyra vädersträck så används här i v.5 fyra ord för att beskriva Guds omsorg om hans folk:

Han ska beskydda, hjälpa, skona och rädda. Detta talar om Guds fulla omsorg för hans folk.

- Ordet som här översätts med skona är samma ord som vi får vårt ord för påsk ifrån.

Detta ord som används i 2 Mos 12:13 När jag ser blodet ska jag gå förbi er.

- Liksom Gud skonade sitt folk när han i sin vrede dödade varje förstfödd i Egypten så lovar Gud här att han i sin vrede ska gå förbi sitt folk.

Och det är samma som Gud har gjort för varje syndare som omvänt sig och trott på evangeliet att han i sin vrede har gått förbi oss eftersom Jesus tog på sig Guds vrede i vårt ställe.

- Att Jesaja använder detta ord (att gå förbi) gör att varje jude som skulle hört eller läst detta genast skulle associera detta ord med Guds räddning av sitt folk ut ur Egypten.

Detta blir som en megafon till dem: Hur kommer de sig då att de har avfallit så stort genom att överge Gud som hade räddat dem från Egypten till att på nytt sätta sig under Egyptens slaveriet.

- Direkt i samma andetag så kommer Guds villkor till folket om de ska bli räddade i vers 6:

Vänd om till honom som ni så djupt har avfallit ifrån, ni Israels barn.

- Och samma ord gäller till dig och mig som kristna okristna: Vänd om till honom som ni så djupt har avfallit ifrån.

Om du genuint har blivit frälst, att du har blivit motagare av Guds förlåtelse eftersom Gud i sin vrede har gått förbi dig pga. Jesu vredesblidkande död.

- Hur kommer det sig då att du inte förtröstar på att han vet vad som är bäst för dig andligen?

Hur kommer det sig då att du likt mig ibland faller in i orons avgudadyrkan.

- När vi oroar oss så begår vi samma synd som Juda. Vi förtröstar inte på Herren.

Det är i denna situation som vi behöver påminnas om Jesajas ord att Herren i kap 30:18 väntar på att visa oss nåd.

- Men vi måste vända om till honom som vi så djupt har avfallit ifrån eftersom vi inte förtrösta på honom.

Gud kanske inte frälser dig från alla dina problem och omständigheter, men han har lovat att aldrig överge oss.

- Det är som Jesus talar om i Matt 6 om hur Gud i sin försyn tar hand om fåglarna och ängens liljor.

Hur mycket mer ska han då inte ta hand om oss? Och så kommer de berömda orden i Matt 6:33-34:

- **³³Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. ³⁴Gör er alltså inte bekymmer för morgondagen. Den skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.**

På den dagen säger Jesaja i v.7 ska var och än kasta bort sina avgudar av silver och sina avgudar av guld, som era händer har gjort åt er till synd.

- Idag så är det väldigt få av oss som har avgudar som är gjorda med händer.

Istället så är det med våra hjärtan som vi gör och förtröstar på avgudar.

- Det är som John Calvin har skrivit att människohjärtat är en avgudafabrik...att vi alla från moderlivet är experter på att uppfinna avgudar.

Det är dessa avgudar vi måste identifiera och omvända oss från.

David Powlison ger oss hjälp i att identifiera dessa avgudar när han säger: "Är det någon eller något förutom Jesus som har blivit objektet som ditt hjärta förtröstar på, du är upptagen med, lojal mot, tjänar, fruktar och glädder dig över?"

- Denna fråga har avgörande betydelse för vårt beteende, våra tankar och känslor... vad som motiverar oss är en fråga om vems herravälde vi står under?

Vem eller vad är det som styr mitt beteende? Herren, eller en ersättning för honom.

- Är det något i ditt liv som får ta Guds plats och vilket du förtröstar på?

Om du vet med dig detta och blir överbevisad om din synd så kasta bort dessa hjärtats avgudar och vänd dig till Gud.

- Må vi be att vi alla skulle ha vår förtröstan och tillit till Gud och ingen annan.

Här i Jes 31 så lovar Gud att var och än ska vända sig bort från sina avgudar till att förtrösta på Gud och när det gör det ska han frälsa sitt folk.

Han säger i v.8-9 ⁸Assur skall falla, men inte genom en mans svärd. Ett svärd som inte är en människas skall förtära honom. Han skall fly för svärd, och hans unga män skall bli slavar. ⁹Hans klippa skall förgås av skräck, och hans furstar skall förfärade fly för baneret. Så säger HERREN, han som har sin eld på Sion och sin ugn i Jerusalem.

- Precis vad Jesaja profeterade här kom att ske i Jes 37:36 då Herrens ängel kom att slå 185 000 man ur assyriernas läger.

Många gånger så ställer vi oss frågan. Varför verkar Gud inte mer, varför ser vi inte mer hans hand, varför ser vi inte mer av hans välsignelse i det vi gör för hans namns skull?

- Ett svar till detta är att vi måste försaka våra avgudar, det vi förtröstar på istället för honom.

Gud sände assyrierna för att tukta sitt folk som förtröstade på annat än honom. Villkoret för att frälsa dem var att man omvände sig.

- Om vi vill tjäna Gud och förtröstar på något annat. Hur ska vi då tro att han ska välsigna det vi gör?

Eller som en presbyteriansk missionär till Kina sa i början på förra århundradet:

- Om väckelse undanhålls oss så är det för att en avgud fortfarande tronar i våra liv eftersom vi förtröstar på mänskliga metoder och vägrar att möta den oföränderliga sanningen att det inte är genom styrka eller kraft utan genom min Ande säger Herren.

Må vi likt den förlorade sonen överge allt det som vi förtröstar på istället för Herren som bara leder till fördärv och vända om till honom som vi så djup har avfallit ifrån.

- Vi har för det första sett omvändelsen vädjan: vänd om från avgudarna till Gud.

Låt oss nu för det andra i Jes 32:1-8 se på omvändelsens frukt: Rättfärdighetens rike.

- Här så får vi se resultatet av folkets omvändelse.

I detta stycke så lyfts tre saker fram:

1. Kungen och hans rike i v.1-2
2. Hur andlig blindhet tas bort v.3-4
3. Människor kommer att ses för vad de verkligen är (V.5-8)

Kapitel 32-33 talar om ett Gudomligt styre. I kap 33:22 så beskrivs Gud själv som kungen som ska regera.

- Tidigare i Jesaja bok så har vi läst om Immanuel, Gud med oss i kap 7. I kap 9 om hur Messias kommer att regera för evigt och i kap 11 så beskrivs också hans styre.

Frukten av folkets omvändelse är att de en dag kommer få erfara hur Messias kommer att regera i rättfärdighet, Gud själv som blev människa.

- Detta gör han också genom furstar som ska styra i rättvisa.

Messias kommer i v.2 att vara en tillflykt i stormen, ett skydd mot störtskuren, som vattenbäckar i ödemarken.

- Följden av omvändelsen blir att vi kommer att få åtnjuta Jesus i hans rike.

När det gäller Guds rike så har det redan anlänt men samtidigt så väntar vi att det fullt ut ska etableras.

- I Lk 17:21 så säger Jesus att Guds rike är mitt ibland er. Men samtidigt så väntar vi på att Guds rike ska etableras och är uppmannade i Herrens bön att be: Tillkomme ditt rike.

Jesus regerar redan nu från himlen, men vi ber och väntar att hans rike ska komma och fullt utbreda sig på den nya jorden.

- I syndalistorerna i Paulus brev så talas om synder där det står: De som lever så ska inte ärva Guds rike.

Om ditt liv kretsar kring synden och avgudar och att du inte vänder dig bort från dem till Gud så kommer du inte att ärva Guds rike.

- Men om du i tron på Jesu död och uppståndelse vänder dig bort från dessa och till honom som du så djupt har avfallit ifrån så kommer du att få del av frukten av omvändelsen att ärva Guds rike och få åtnjuta Gud för all evighet.

På ett sätt så ser vi Guds rike redan nu men på ett annat så väntar vi på att få se dess fulla manifesterande och utbredande.

- I vers 3-8 så ser vi hur Guds styre redan nu uppenbarar sig vilket blickar fram på dess fulla manifestering.

I v.3-4 så manifesteras Guds rike i att andlig blindhet tas bort.

³De som har ögon att se med skall inte vara förblindade, de som har öron att höra med skall lyssna. ⁴De obetänksammas hjärtan skall förstå kunskap, och de stammandes tunga skall tala flytande och klart.

- Här så ställs detta i kontrast till vad Gud hade sagt i kap 29 där folket beskrevs som andligt blinda där Herren hade utgjutit en ande med djup sömn så att de inte kunde förstå hans ord.

I Guds rike så tas denna andliga blindhet bort. Genom pånyttfödelsen så blir vi del i Guds rike och i den stund vi blir kristna så blir vi givna den HA.

- Nu så kan vi se Guds rike, höra Guds ord och förstå och kommunicera det.

Detta är en omvändelsens frukt. Ytterligare en frukt i rättfärdighetens rike är urskiljning, att människor ska ses för vad det är.

- Under Jesaja tid liksom idag så kunde de som var dårar och förledde Guds folk och sög ut dom fattiga kallas ädla, alltså av höga moraliska principer fastän de inte hade detta.

Men så ska det inte vara i Guds rike, utan där ska människor ses för vad de verkligen är.

- V.6 talar om hur dåren inte bara talar dårskap och gör det som är orätt utan också sprider/ eller talar villoläror om Herren.

Som vi såg så var en följd av Guds rikes utbredande att den andliga blindheten av Guds folk kom att tas bort.

- Och som en konsekvens av detta att man börjar förstå Guds ord blir att man får en urskiljning att man kommer att se människor för vad de är.

När vi blir grundade och utrustade i Guds ord och församlingen byggs upp så blir följden i Ef 4:14 att vi inte längre ska vara barn som kastas hit och dit av vågorna och som förs bort av varje vindkast i läran, när människorna bedriver sitt falska spel och i sin list förleder till villfarelse.

- Dåren ska inte mer kallas ädel. En följd av omvändelsen när vi lär oss och följer Guds rikes instruktioner i kungens bok är att vi får urskiljning.

Och urskiljning är inte bara att se vad som är fel utan också att ta till sig det som är rätt.

- Här skulle jag vilja ge ett varningens ord. Pröva allt ni hör förkunnas och läser. Stämmer det överens med Guds ord.

Detta gäller även det jag säger. Jag är en människa och kan tolka saker fel. Pröva det jag säger i ljuset av Skriften.

- Inte många ska bli lärare eftersom vi ska få en striktare dom. För vi felar alla i vårt tal som Jak3:1-2 säger.

Så omvändelsens frukt är att vi får del av Guds rike och mest av allt det fantastiska att vi får del av kungen själv!!!

- Så vi har sett för det första omvändelsens vädjan: vänd om från avgudarna till Gud och så för det andra, omvändelsens frukt: rättfärdighetens rike.

Låt oss då för det tredje och sista i v. 9-20 se på Omvändelsens väg: från tuktan till andeutgjutelse.

- Hur kommer då Gud att verka för sitt folk den omvändelse som han har lovat och sitt rikets utbredande?

Här så har vi för det första i v.9-14 tuktan. I detta stycke så adresseras en grupp med kvinnor som enligt John Oswalt troligen var del i någon form av skördehögtid.

- Profeten vädjar här till dessa kvinnor som var så avslappnade och säkra att de skulle resa sig upp och höra hans röst.

Dessa kvinnor som får representera folket i landet var mitt under avgudadyrkan och bortvändheten från Gud helt sorglösa och avslappnade.

- Jesajas budskap var att när dagar lagts till ett år alltså år 701 f.Kr. då Assyrien skulle invadera landet så ska vinskörden och fruktskörden utebli.

Han uppmanar dem att bäva, darra och sörja över fälten, vinstockarna och åkrarna som skulle förstöras.

Men inte bara detta i v.14 så står det: **Ty palatset blir övergivet, den folkrika staden lämnas öde. Ofelhöjden med tornet förvandlas till grothålor för evig tid, till glädje för vildåsnor och bete för hjordar.**

- Detta kom att äga rum vid den Babyloniska fångenskapen då Jerusalem kom att förstöras.

I dessa versar så ser vi Guds tuktan av hans folk. Det är detta sätt som Gud använder för att leda sitt folk till omvändelse.

- Gud sänder här svårigheter för att visa att hans folk att de inte kan förtrösta på deras avgudar och för att visa att deras enda räddning är Gud.

På samma sätt så verkar Gud idag bland hans församling, hans folk att han sänder sin tuktan för leda oss till omvändelse så vi förstår att det bara är honom som vi kan förtrösta på.

- Det är genom Guds tuktan som vi får se att våra avgudar inte kan frälsa.

Herrens tuktan är verkligen ett uttryck för hans kärlek när han sänder svårigheter i våra liv för att visa på att vår synd och avgudayrkan bara leder till fördärv.

- Detta så att vi ska omvända oss och förtröstar på honom. I Judas fall så skulle denna tuktan få ske tills, tills vad då?

När det gäller omvändelsen väg så är det inte det att vi bara omvänder oss när vi först kom till tro.

- En sann första omvändelse kommer leda till ett liv i omvändelse där vi genom hela vårt liv kommer att få omvända oss från synder som Herren uppenbarar.

Den första punkten på omvändelsens väg är att Gud är att Gud sänder oss tuktan för att leda oss rätt.

- Den andra och sista punkten är andeutgjutelse som kommer i slutändan kommer att leda till full upprättelse för Gud folk.

V. 15-20 säger: ¹⁵ detta till dess att Anden från höjden blir utgjuten över oss och öknen blir ett bördigt fält, och det bördiga fältet räknas som skog.

**¹⁶Då skall rätten ta sin boning i öknen,
rättfärdigheten bo på det bördiga fältet.**

**¹⁷Rättfärdighetens frukt skall vara frid,
och rättfärdighetens vinning vara ro och trygghet till evig tid.**

**¹⁸Mitt folk skall bo i fridfulla hem,
i trygga boningar och på säkra viloplatser.**

**¹⁹Men hagel skall falla när skogen fälls,
och staden skall bli djupt förödmjukad.**

**²⁰Lyckliga är ni som sår vid alla vatten
och låter oxen och åsnan fritt ströva omkring.**

- Även om v.14 i beskrivning om förödelsen som skulle komma över Juda använder uttrycket som här översätts med för evig tid så behöver detta inte alltid betyda något som varar för alltid utan kan beteckna en lång tidsperiod som det gör just här.

Här så ska förödelsen vara fram tills Anden från höjden blir utgjuten. I Skriften så associeras Anden med Guds konungliga styre antingen direkt som i skapelsen eller indirekt i hur Guds ande kom över kungar och domare som ledde Guds folk.

- I kapitel 11 här i Jesaja bok så förknippas speciellt Messias styre med den HA. I v.2 i detta kapitel så står det:

**Över honom skall HERRENS Ande vila, Anden med vishet och förstånd,
Anden med råd och styrka, Anden med kunskap och fruktan för
HERREN.**

- Stycke här i Jes 32:15 uppenbarar att Anden inte bara ska begränsas till Messias utan också utgjetas över hela Guds folk.

Det var detta som profeten Joel profeterar om i Joel 2. Det är utgivandet av Anden över hela Guds folk som gör att Guds styre i deras liv blir verksamt.

- Denna nya tid inleddes på Pingstdagen då Anden blev given och kommer fullt ut att manifesteras då Jesus, Messias som enligt Apg

2:33 tagit emot den HA och utgjuter den HA kommer tillbaks i kraft för att regera.

När denna Messianska tid fullt ut etableras så ska enligt slutet på detta kapitel syndafallets förbannelse över skapelsen tas bort då öknen blir ett bördigt fält och då rättfärdighet råder.

- Då ska Guds eviga shalom, hans frid, fred och fulländning råda.

Till skillnad från kvinnorna i v.9-10 som betedde sig så säkra och sorglösa när Guds tukande dom väntade så används samma hebreiska ord för att beskriva att Guds folk i det messianska riket kommer att vara säkra och bo i sorglöshet för alltid i Guds rike.

- Men som vers 19 lyfter fram så är vi ännu inte där: hagel ska falla när skogen fälls, och staden skall bli djupt förödmjukad.

Detta sägs till Juda under Jesajas tid. Först så ska Assyrien som i kap 10 representerades som en skog falla och staden, alltså Jerusalem som beskrevs i v.14 bli förödmjukad.

- Gud han använder tuktan i denna tid för att föra oss till omvändelse och rening från alla våra avgudar så att vi en dag i frid ska få bo i det messianska riket.

När vi kliver in i denna tid så kommer det inte längre vara något behov av Guds tuktan då vi kommer att leva i full harmoni och frid med Gud.

- Men likt Juda så är vi ännu inte där. Vi befinner oss i väntans tid och nu i denna tid så har vi fått hjälparen den HA som överbevisar oss om synd, rättfärdighet och dom.

Han uppenbarar avgudar i våra liv och ger oss kraften och förmågan att omvända oss och leda oss i vår kristna vandring tills får kliva in i det messianska riket.

- Jag inledde denna predikan med att säga: vad tänker du på när du hör: **Vänd om till honom som ni så djupt har avfallit ifrån.**

Avfallet här handlade om att Juda inte förtröstade på Herren och hade ersatt honom med något annat som de förtröstade på.

- I kapitel 30 för två veckor sedan så såg vi om den dubbla utgången att himmel och helvete står på spel.

Vad är det ytterst du förtröstar på för att bli räddad från den eviga elden till en underbar evighet i Messias rike?

- Ett av de vanligaste svaren man hör när man frågar människor på gatan varför Gud skulle släppa in dem i hans rike är att de man pratar med säger sig vara goda och hyggliga människor.

Problemet är att detta inte håller. Det är avguda dyrkan, där man förtröstar på sig själv istället för på Gud.

- Vi har alla syndat och gjort uppror mot Gud, vi är skyldiga inför honom och som är en rättfärdig och rättvis domare så måste straffas.

Det enda sättet i vilket du och jag kan undvika straff och få komma in i Messias eviga rike är om vi förtröstar på att Gud sände Jesus att dö istället för oss.

- Att vi vänder oss bort från vår synd till honom och tror att han dog och uppstod för oss så att vi för all evighet ska kunna leva för honom.

Vänd dig bort från dina avgudar och sett ditt hopp och din tillförsikt till Jesus så blir du räddad.